نیاز

Ketabton.com

شعري ټولگه
شاعر معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلي درنې کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیل د خبرو په ډول:

اې زما په هر رګ رګ کې بهېدونکو شيطانانو!

اې د انسانيت د ګمراه کولو وظيفه لرونکو!

اې د لوی ابلېس رېشتيني زامنو!

اې د هر شر د اېجادولو سرچينو!

د انساني رګونو څخه ووځئ!

والوځئ او ولاړ سئ او خپل مشر ابليس ته زېری ورکړئ: چې أوس زموږ د اړتيا احساس نه کيږي.

اوس له انسانه خپل تعريف او پېژندنه هېره سوې ده.

اوس انسانان لکه د بلاوو يو او بل خوري.

اوس انسانان د انسان د وينو چېښلو اعتياد اخستی.

اوس انسان له انسانيت سره دوښمني أخستې.

اوس زموږ ضرورت نسته: وږی انسان د خدای په کور کې د خدای له بنده ګانو ناهيلی راووت او کور ته يې هيڅ يو نه وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل انسان د نورو انسانانو د وینو د تویولو لپاره هم د خدای کور ته روان وو تر څو د خدای ج کور د هغه د بنده ګانو په وینو لړند کي.

چرته بل انسان د نورو انسانانو د خوښیو د لمنځه وړلو دپاره پلان جوړوئ او یو بل انسان بیا لګیاوو تر څو څه ډؤل د یو انسان د اولادونو روزي خپلو اولادونو ته حواله کړي.

ورته ووایاست دا هر څه موږ نه کول دا د آدم ع اولادې کول او د آدم ع د اولادونو سره یې کول.

تاسو ولاړ سئ تاسو به زموږ په شیطاني کړنو د شرم احساس وکړئ او مشر به مو ورتیي چي تاسو څه وکړه اې د ابلیس زامنو تاسو ولاړ سئ أؤ أرام وکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

اې د انسانيت خدايه پر موږ رحم وکه!

د انساني هيولا په داخل کي انساني عاطفه واچوه!

ژوند ته د ژوند رنګ ورکه او د مرګه مخکي مو مه وژنه!

اې د ښکلا خالقه د انسان د جوړ سوې وجود په هره برخه کي مينه د ويني په څير و بيوه او په رګونو کي د ويني په څېر دميني ضرورت ايجاد که!

اې رحمان رحيمه مهرباني دي پر موږ د رزق غوندي ؤلؤرؤه او د خپل دې صفت څخه دې زموږ شاوخوا ما حؤل پېمانه که!

موږ ته ژوند راکه موږ ته مينه راکه!

ستا د ميني د خزانو څخه د ميني لاهوتي باران وکه, ارواح مقدس که او د شيطاني اراواوو د منځه مو وباسه.

اې مالکه زموږ پر روح د عواطفو اغېز زيات که او احساسات مو را کابو که!

??? نه پوهېږم نن مي ؤلي روح زورېږي کوم کمی پکښي تر سترګو کېږي ته يې پوره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیگا شپه یې د یو مست جانان په غیږ کې
ځان یې هیر وو او خــــبر د توبې نه وو

ما وو نیاز چې بیخي زیات سره نژدې وو
نو پیدا به وخت اکثر د توبې نــــــــه وو

تیره شپه یې بېله یاره تیره کــــــړې
شیخه پریده نن سحر د توبـــې نه وو

د گنـــا موسم وو لمر تور سوی نه وو
او تړلی بادار ور د تــــــــــوبې نه وو

دا چې نن هم په یو یاد کې ویده کیږي
پر شاهد نو څه اثر د تــــــــــوبې نه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوېدلی یم له شرنگ او شوره هغه شانتي نه یم
زنگو وهلی بند ځنځیر د بندو دروازو یم

د ژوند قمار خانه کې مې د ژوند سامان بایللی
روان یمه و کورته شاته په کتو یم

دی مه وژنئ ترې پاته به یو ښکولې بې اسري شي
ما خپل د وینو پور ورته بخښلی بې پښتو یم

د سپینو اننگو په سپین حرم کې توره زخه
ددې کعبې طواف ته در روان یم په درتلو یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له ښکلا نه تاثیر څه رنګه وي
ستا په کتو مې تجربه کولـــــــه

زه مې د ښځې اوښکو بند کړمه چې
د څه ګنا مې اراده کولـــــــــــه

لمر وو وه مځکې ته را کښته سولو
یو چا په څه غرور سجده کولــــه

ژوند په څه خوند په موسیقۍ روان وو
ما یې د تللو تماشه کولـــــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې مور بچی یې قتل کړلو
د بلې مور غېږ کې دمه کـــوله

د یو تللي سړي یاد تازه کومه
یو نامه په سر د شونډو یادومه

اوس یې هم نیاز همیش راسره مل وي
اوس لا هم ورپسې غلی غلی مرمه

د راتګ سره دې دا خبره هم وي
راته وایې به چې اوس در څخه ځمه

څه جمال دې وو چې سم درپسې مړ وم
څه جلال دې وو ستا مخکې لړزیدمه

دا شاهد خو د نیاز نیاز تبا کړ
ستا نامې سره به زه هم یادیدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به ورته کوز سم که بیا هم سو را تر غاړي گـل
شونډي شونډي شونډي اوف اوف دواړي دواړي دواړي گل

پښو ته یې د سپینو اننګو سوخي را کوزه سـوه
کله چې د سپینو قدمو په سر ولاړ یې گـــــل

ما ورتـــــه د خپلو اوښکو اوښکو اوبه ورکړلې
سو مې لاس کې بیا هم ولي ولي پاڼي پاڼي گل

اوس د طبیت د ظلم دا اندازه و گـــــــورئ
لمر ســـــره شبنم ځي او تر شا ورپسي ژاړي گل

هغه چې راتګ یې هواگاني عنبریني کـــــړي
گل لره ولاړ دئ او د گل خوشبویي غواړي گل

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت د متضادو یو ځای والی
محبـــــت د فرشتو د نور وزرې

د خالق در کې به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لږ شاني دي سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوګی دي د امکان تر حده کم سي

-

د وخت ملا دي څوک خبرکاندي په دې خبره
منصور موجود دئ د حالاتو ځنځیرونه نسته

پاچا لګیا دئ د پولادو دروازې جوړوي
په دې خبر نه دئ د ښار یې دیوالونه نسته

یو څوک مې ده وه سترګو ته ولاړه لکه سوله
خو هیڅکله یې را هم نه کړه غاړه لکه سوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه دي جاسوسان وه شر ته مه پريږده شيطاني
د زړه خبر په سترګو سترګو ژباړه لکه سوله

د کلي خلګ شر خوښوي جنګ خوښوي څګه
له دوی څخه په تيښته يږ موږ دواړه لکه سوله

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله يادیده
هغه هم وخت وو درپسې چې اوښتې سترګي

يوه نامه يې ورته څو څو ځلي واخستله
پيغلي د پلار خواته ور واړولي مړې سترګي

مينه په هغه مانا نه ده چې ته فکر کوې
يعقوب په زوی پسي بايللي ولي دوې سترګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکولی پاته ته وای لکه اوس چې یې
بیا به مي هم زړه وای لکه اوس چې یې

ماته چې دا ستا ضرورت پیښ نه وای
نیازه ته به څه وای لکه اوس چې یې

دا خوب حقیقت وای پاته وای داسي
غیږ کې مې اوده وای لکه اوس چې یې

زه به پکښې خوښ ته به اسانه وای
ژونده داسي نه وای لکه اوس چې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد یواځي توب او تنهایي الله

نیازه !نور به څه راباندي اړوې

نن مي قسم کړی دئ چې ښکل دي کړم

دا قسم به نه راباندي اړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مرمه په دوږخ نه جنتونو کې اوسیږم
وه ژوند ته اراده نسته له مرگه څه ډاریږم

غرور مې راته پښو کې پښتنې زولنې ایښې
احساسه داسې مه وایه چې نه پسې زوریږم

د ژوند دا حقیقت موهم په ځان باندې منلی
روان رانه یاران دې دادئ یو یو پاتې کیږم

اوس گرانه گزاره سوه اوس نو داهم یقیني ده
یا غاړه درنه غواړم یادي پښو ته درکوزیږم

ستا درد زما بیواکه اندامونه داسې نه ده
راړنگ سوه یو په بل باندې اوس زه هم رانړیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتني د انسان دي او د میني خواهشات دي
دا بعضي بعضي ښکولي لویه خدایه آدم ذات دي ؟

ته راسه ستا کمی دئ د ایاز سکنی وروره
پشاني د محمود درپسي ډیر ډیر زړونه مات دي

شندلي په مستۍ کې لمر امیل نه د سپوږمۍ دي
دا ستوري خو غمي د محبت د خربات دي

دا ځکه دي په توره شپه کوم خولې غوښتنه
ولاړي په مرۍ کې دي اوبه آب حیات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې زړه کې سور پاته ! نه نه ته مې ساز نه يې
اوس دي زه محمود نه يم ! اوس مې ته اياز نه يې

اې ختمه پرتا نه سوه ! اې اوس مې لا زړه مست دئ
اې نه مې د ميني پای ! اې ته مې اغاز نه يې

ځه ورځه ورځه ورځه ! زه که دي لايق نه وم
اوس نو ته بدرنګه يې ! اوس لايق د ناز نه يې

اوښکي اوښکې تم نه سوې ! راغلې حال دي ووايه
ځه نو راڅرګند که ځان ! ځه اوس خونو راز نه يې

اوس ځه بې سلامه ځه ! اوس درپسي نه مرمه
اوس دي معتصم نه يم ! اوس مې ته نياز نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د محبت څخه چاپيري بلاګاني دي
لا د محبت فيصلې سختي دي او ګراني دي

درد د محبت زړه کې زغمل زغمل ثواب لري
أوښکي رياکاري دي پر مخ باندي رواني

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرونو کې خیالونه په لفظونو کې خیالونه
د حسن په معیار کې په رنګونو کې خیالونه

ژوند څه دئ ژوند همدا دئ دغه دوه ټکي او بس
په خیال کې توهم دئ او په زړونو کې خیالونه

دا حسن پرستي را څخه واخلې ما اذاد کړې
را ټول مې که خالقه کتابونو کې خـــــیالـــــــــونه

د اوښکو بدرګه کې دوعاګاني ورسره
روان دئ ! زلمی ځي ورسره خور تر دروازې

زما مخکې مور نه ژاړي خو ورسته زرور ژاړي
چې وځم په سفر باندې د کور تر دروازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څومره يې زليله کړې ! څومره يې ميرات کړې
نه يې پرشته کړلې ! نه يې آدم زات کړې

دا د دوږخونو سپي ! دلته هم سته هلته هم
دا ميخانه ورانه کړې ! جوړ ورنه جمات کړې

نيازه ته به پره نسې ! نيازه نياز به پاته سې
زړه به مې راجوړ نه کې ! زړه به مې را مات کړې

راسئ دې دوعا لره ! ووايو آمېن گرده
حسن خدايه کم مه کړې ! حسن خدايه زيات کړې

نفسه که واکمن سولې ! مات که دې ضمير کړلو
ته به سې خالق د خداى ! خداى به سمنات کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ کې اخلئ؛ ارزان مې زړه دئ
سترګي مې مځکه؛ اسمان مې زړه دئ

ته انځور سوی؛ خیال کې غلط يې
ښکولی خو نه يې؛ ارمان مې زړه دئ

نیازبینه راسه ؛ نیاز دي ډېر سوی
جانان مې نیاز دئ؛ جانان مې زړه دئ

وه عزرایله؛ هلــــــته مه ځه
مور مې ژوندون دئ؛ پلار جان مې زړه دئ

ستا د تګ ورسته؛ داسي احساس دئ
پښې مې ولاړي؛ روان مې زړه دئ

په شاعرۍ کې ؛ دغه دوه خلګ
درویش مې ځان دئ؛ کاروان مې زړه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا خالقه یا مالکه

زما هوس راته قابو که

زما هوس خد سره سوی

زما زات زما له لاسه

راوتلی راوتلی

د یو چا وه خواته تللی

نابللی نابللی

زه له انسه پیمانه یم

نه د ځان نه ده هغه یم

زه د هر انسان تابې یم

د هر چا سپی د کوڅې یم

ولاړ ستا په دروازې یم

زه په رنگ د تهمت رنگ رنگ

د یو چا د پانزیب شرنگ شرنگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترنگه ترنگه ترنگا ترنگ ترنگ

آهها آهها آهها آهها

لاللا لاللا

سر مي پروت د ډمي پښو کې

له هوس هوس هوسه

گنهگار گنهگار زه زه

تر خپل وسه وسه وسه

د گناه له تندي تندي

يه اوبه اوبه نفسه

مشرفه د مخلوقه

مقدسه مقدسه مقدسه

يه له خپل هوسه تنگه

شرنگا شرنگا شرنگا شرنگه

ترنگا ترنگا ترنگا ترنگه

آهها آهها آهها آهها

لاللا لاللا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه د هري بدۍ پلاره

یا انسان انسان انسانه

زه خو تنګ یمه له ځانه

ته لا اوس قربان قربان یې

یا فرید احمد قربانهFarid Qurban

زه د خپل هوس بنده یم

عبادت کوم له ځانه

ای په ډیرو رنګو رنګه

شرنګا شرنګا شرنګا شرنګه

آهها آهها

لاللالاللا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو شيبې له ما سره جانانه تم کيدلای
روانه زمانه داسې روانه تم کيـــــــدلای

زمـــــا غورور له ما څخه زما نياز اخستئ
بې نيازه خو چې ته هم بې احسانه تم کيدلای

اې ما به ورنه هم څو غړفه کړې وای قربان جار
اخ کاشکې له نشې سره ايمانه تـــــم کـــــيدلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژوند کولو هر ډول قانون له مانه کوز دئ
احسان دی په ما نه کوی ژوندون له ما نه کوز دئ

ددې زمانې خلک دې له مانه مینه زده کی
محمود څخه لږ پاس یم او مجنون له مانه کوز دئ

په ما باندی دی دومره احسان سر سترگی منمه
چې دومره لیونی سوم چې جنون له مانه کوز دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها ښکولی سړی د چا له زاته دئ
دا حسن خو خدایه ستا له زاته دئ

چا ویل آدم هم دومــره ښکولی وو
چا وې د هـــــــــــــــــــوا انا د زاته دئ

نه په جنتو کې دومره حســـــن سته
نه خو د همدي دنيا ده زاته دئ

تاتــــــــــــــه مخامخ قســم په یو الله
ستا مخکې هوس جلا له زاته دئ

خنگه درد چې ته راکوې وه ښکولیه
داسي درد د یو الله له زاته دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په څه نیمګړی یم
بیله زړه نیمګړی یم

ستا له نوره جوړ یمه
بیا هم زه نیمګړی یم

بیله تا نه هیڅ نه یم
څومره ښه نیمګړی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه راوتی یم له ځانه
ستا په لټه پسي وتی

ځان مې ورک کړ ته هم نه وي
ته نو چیرته ته نو څه وي ؟

ته روان زه در پسي وم
آن تر دې حده زه ولاړم

چې کوم ځای کې چې نه ته وې
نه وجود وو هلته موجود وو

نه عدم وو پاتې سوی
زه وم خاوري ته اوبه وي

ته وي چیرته ته نو څه وې
د آدم نه له هوا نه

د یوسف او زلیخا نه
د مجنون او د لیلا نه

زه وم سو قدمه وړاندي
آن د ژوند د ابتدا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د عشق طلب کړی

ما تر اوښه پیدا نه کړې

زه نو ښه وم ته نو ښه وې

ته وې چیرته ته نو ښه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کافر وم خو اوس نه یم

ستا د سترګو له تحسینه

اې له ګلو نه نازکه

اې له هر چانه حسینه

ما په یبلو پښو له ځانه

مزل وکړو مزل وکړو

زه وه تاته در نژدې سوم

دومره زیات له حده تیر سوم

آن له ځانه سوم پنا نا

نانانا

ـ نانانا

ـ نانانا

ما حدود ټوله پریښي

زه له هر حده اوښتئ

هر خواهش مې تر پښو لاندې

ستا وه پښو ته غورزولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هره لحظه غورزي

ستا د نوم د اوريدانا

نانانا

ـ نانانا

ـ نانانا

منوره ستا له زاته

زما زات ته رڼا راسي

ستا په حسن کې مې عقل

د خودئ له پولو اوړي

زما روح کې زندگي يې

زما عقل کې خودي يې

يه له هر څه نه سيوانا

نانانا

ـ نانانا

ـــ نانانا

.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه انسان شهوت پرست يم

ته د حسن ابتدا يې

ته دښکولو ښکولو ښکولو

سرچينه يې د ښکلا يې

زه په څه باندي تمام يم

ورانيدونکی يم گمنام يم

زه له ډيرو مرکب يم

ته بسيط يې ته تنها يې

ته تصوير د مصور يې

ته د هر ذهن نه آخوا

ته له هر څه څخه پورته

ته در هر عقل سيوا يې

زه په خپله لار روان يم

دي کې هم خبره ستا ده

زه که ښه کوم که بد کړم

که ثواب کې مې وي گوتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

گنا هم له تا پیدا ده

زه ضرور په تا مین یم

دا خو څه موهمه نه ده

ځکه ته خو ته یې ته یې

ته حسین یې ته ښایسته یې

ته زما د شاعرۍ نه

ها مهینه زمزمه یې

د گلاب په پاڼو پاڼو

د شبنم نرمه خوله یې

دا چې ته په ما مین یې

دغه ټکی ډیر موهم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوالګرې جینۍ دا خبره سختــــــه وکړه
شهید ورور مې همدا رنګـــــــــه زلمی وو لـــکه ته

هغه قام کې أمکان سته لا هم اوس د ژوند کولو
په کوم قوم کې چې پاته یو سړی وو لـــــــکه ته

زه یې ساتمه زما غریب أولـــــــــس دئ
لا تر اوسه مې په ستوني کې نفــس دئ

وایه پاکې دي چې لمنځ وربانديې وکـــــم
ما د اوښکو په اوبو کـــــــړی اودس دئ

مبارک دئ ما پرې زر سجـــــــــدې کړې
زما هیواد وه ماته بیت المـــــــقدس دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضمير مې د ښـــــــــــکلا په زنځيرونو کې تړلی
احساس مې د شيطان په هوسونو کې تمام سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون څه دئ؟

ژوند هدف دئ

ژوند مقصد حاصلول دي

ژوند مطلب ته رسيدل دي

ژوند د خپلو خواهشاتو

خپلي موټي ته راوړل دي

ژوند د وخت وخت تيرول دي

ژوند له وخته تجربې دي

ژوند کې ډيري فلسفې دي

ژوند د بل شاته کول دي

ژوند د ځان مخته کول دي

ژوند يو څه غوښتل له خدايه

له مسيح او له بگوانه

له جماته او له ممبره

پاپ له خپلې کليسا نه

دا هر څه کې مطلب نغښتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وې آن د خدای رضا نه

ژوند د ژوند لپاره څه دي

دي کې هم رازونه شته دي

پاپ جنت وه ځانته غواړي

هندو نوی ژوند دونیا کې

مسلمان دوږخ نه ځغلي

دغه ټول دي مطلبونه

ژوند اوس څه دئ؟

ژوند هدف دئ

د شپې په نهو بجو

وم خوبولی غوندي

تا د سریال نړۍ کې

په نازا سترګي خوږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په تا سترگي خوږې

ستا له خپل سر نه کړئ

دواړه لاسونه وه تاو

په وریښمني ویښتانو

کې دي وې گوتي بندي

زما وږي دواړي سترگي

ستا په طرف کږي وي

سترگي خو اوښتلي

د کوټي هر طرف ته

خو زړه دانه غوښتله

زړه ستا تصویر جوړوو

چې زړه کې تل پاته سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تانه ورسته به مې ډېر خلګ وه زړه ته راسي
له تا سره به هم زه ډېر يواځيتوب کې يمه

که په جنت کې زه او حوري سره ښنګ په ښنګ يو
خو بيله تا به د دنيا په ليونتوب کې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانۍ موسم کې دا غلطي کيـــــــږي
ښه پخه منه د هر سړي خوښيـــــــږي

د انګورو دانې پلار له جنت و يوســــــت
د بابا ميراث وه زوی ته پاته کيــــــږي

اې په دې خاطر مې ډېر زيات درکتــــلي
چې د خدای حســـــن په تا کې معلوميږي

خور به ووې لالا ستـــــــا بلا دې واخلم
ما چې کومه ورز ويل ســـــر مې خوږيږي

ستا ځواني به هم يو وخت سي بې موسمه
خو خزان هم کله ښه پـــــه چا لګيـــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان کې معدوم يمه خو تاکې موجـــــــــود هم يمه
ښکولي مې ټوله خوښ دي يو څه محـــــدود هم يمه

ستا سور او سپين مخ ګلاب ستا تکي توري سترګي
ته که اياز يې منم خو زه محمـــــــــــود هم يمـــــه

ما ګوره قتل نه کئ د ځان قاتل بخښمـــــــــــــــــه
زه د ځان صرف نه يم د مور وجود هم يمـــــــــه

شاهد صادق زړه لري دغه يو ښکولی يې خـــــوښ
زړه کې صادق هم يمه زړه کې مردود هم يمـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه څه وکړم هر ښکولی مې خوښیــــــړي
د هرچا تصویر مې سترګـــــــــو کې پاتېړي

ستا د تن هوا زما د وجود ســـــــــــــاه ده
ستا دسپین وجود نه عطر راڅخیـــــــــــړي

زما په ټوله نړۍ بد اوسیـــــــــــــړي تور رنګ
ستا په تن کې مې بیا تور کالي خوښیـــــــړي

ستا وجود کې مي خپل ځان غــیر موجود کړ
ستا په سترګو کې مې ستـــــرګي در ډوبیږي

ټلویزیون تـــــه پـــــه کتـــــو دي کړې خرابې
لیونیـــــــــــــــه سار دي بیا سترګې خوږیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د ژوند ناکامه سوال یم ته د هغه ســوال جواب یې
زه د هیچا محبوب نه یم ته د هر چا انتـــــــخاب یې

زه د ژوند شلیدلې پاڼې داسي پاڼې پـــــــــــروت یم
ته د میني ساتل سوی ته پوره پوره کتـــــــــاب یې

زه ددې دنیا ازغی یم د هرچا سترګو کې بـــــــــد یم
ته خوشبویه عنبرین یې د دریم موســـــــم ګلاب یې

زه منسوخه یم نیم ګړی زه د هیچـــــا ســـــره نه یم
ته د هر چا په کتاب کې ته خو ځانته ځانتــه باب یې

زه ټوټې ټوټې منګی یم د ژوندون د خوړ پـــــــر غاړه
ته یې جام د ساقي لاس کې ته په خپله هم شراب یې

زه د میني په دنیـــا کې نه زاهد سوم نه ساقي سوم
ته د میني په دنیا کې هم ګنـــــاه یې هم ثـــواب یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاوکړي پر فلنګ چا بیا مزې پر ځـــــــنګانه
عجیبه مزه دار وي خوب د شـــپې پر ځنګانه

خوب نه راځي جانانه بیخي بد یم عادت سوی
تر اوســـــه بـــــــیدولمـــه ادې پر ځنـــګانه

تا یو وخت زما تصویر سیځلی نه وو
تا یو وخت راته ویلـــــې الـــوداع وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمــر مخي وه راتگ ته انتظــار کي
تاريکه ده گوره مـــــړ د کور څراغ دئ

تسلط دي پر ما دومره دي زيات سوی
په قابو کې مي نه زړه او نه دماغ دئ

گتمئ راکړي وايي آ زمايي دربانـــدي
په ياری باندي مات کړی مو چناغ دئ

صبر وکه چې ميوه ترې ټولـــــــــومه
رسيدلی دي اشنا د حســـــــن باغ دئ

د شاهــد په زړه به څنگه زخــــم نـه وي
چي په زنه دي پاس دومره ښکولی داغ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مینه کي دي یاره څه مزه ده
ستا وینا چي یاره دومره ښایسته ده

خدای ج لپاره ورته ووایاست جنګ بس کړۍ
ډکه سوي مو دکلي هدیره ده

جنګ به ولي ځي او سوله څنګه راسي
په همدي جنګ کي د خان صایب پایده ده

ها ماشوم ضرور له لوږي څه مړ کیږي
پلار یي نن شهید سو مور یي مخکي مړه ده

مور مي چغي کړي یو څوک یي راخبر کړۍ
زوی مي وتی دئ په کلي کي جګړه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي نن يي جنازي ته ټول ژاړي
د همدي غريب سبا ورز کي کي کوژده ده

زه چي هر څه وايم هيڅ ورپکښي نه وي
ستا د ژوند هره خبره فلسفه ده

ماوي دي شاهد نه ټوله وار خطا کي
گوره مه کوه رشتيا زما روژه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې او الفت شعار مو نه د ځپرې لیدلی
په کرکه مو لړلي ؤه د ښار ټول دېوالونه

زرګونه ښکلي تېر سول چا ور وه هم نه کتله
لاسونو کې مو پاتې سوله زړونه او ګلونه

موږ چیغې نارې ووهلې خپل حق مو ادا کړئ
راوېښ وربانديې نه سوه بې ضمیره وجدانونه

د خدای د کور د منځه بې نوا انسانان ولاړه
اوږده یې کړه بتانو ډېرینو ته لاسونه

موږ زړه په څه مغروره خدای ناترسه باندې داو کړئ
په موږ به هم تېرلې وه بې شماره خلګو زړونه

بس یو ځلې کتل دې ؤه اؤ یؤ ځلې مسکا
زموږ بس همدا هیله وه هم دومره امیدونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ سل یاران پر سلو لارو ولاړه
یک تنها ناست د میراتو هیلو سر ته

سترګي مه اړوه جار چي په شر واوړو
افغانان یو بهانه غواړو وه شر ته

زمونږ پر هیلو څه د ناهیلۍ ګردونه پنډ دي
زمونږ په امیدونو د مرګي وبا د ګډه

زما هره بریا کي د ښایستو د سوالو اوښکي
زما په زندګۍ د مور او پلار دعا د ګډه

له ډاره د ښایستو سترګو ته هم شکمن ورګورو
په ښار کي مو د کرکي نفرتو بلا د ګډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا هغسي دنيا ته ځان ثابت کړ لکه وې چې
په تا پسې زرگونه قافلې د انسانانو

ته نور سه ته رڼا سه ته څراغ سه ته مشعل سه
پرتې دي مخ کې تکې تورې شپې د انسانانو

په کومه قافله کې چې تورتم رڼا يوه وې
هلته هيلې حتما ماتيدې د انسانانو

موږ په عشق کې ليونې سو ته په دار سوې
څومره سخت قانون دې کښېښۇ ئمنصوره

ما مخ واړو ئاو ټول نظر مې ټول کړ
افغاني بانه دې ټيټ نه سول مغروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیواد له بربادیه
خلاص نه یار ته سو نه رب ته

موږ به سترګو ته قلف کښېږدو
جوني پرېږدئ و مکتب ته

د عشق لاره کي بې لاري
تابع نه یو و ادب ته

داخل ستا د مخ په دین سو
ستا د سترګو و مذهب ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

موړ بدنام د زمانې
د حسينو په کتو

نه ته ښه سوې نه مي زړه
نه عشق وسو نه پښتو

نه تسبيح سولې نه ساز
نه د خداى نه د ښايستو

چي دي حسن زما د عشق غوندي مظلوم سي
نو احساس به مي هغه وخت در معلوم سي

آتشي حسنه ته راسه او بيا گوره
دا وجود به درته ويلي لکه موم سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي په دیوال باندي به ولیکـــــــــمه امن

او ستا په شیدویې اننگو تکه سپینه سوله

.

.

.

.

.

د کلي په دېوال لیکلی امن څوک وران نه کړي

او ستا د شیدویې اننگو سوله دي شي سوله

نه ډک سو د ملنگ کچکول د خدای ج د خزانو څه

نه زیاته دا دنیا سوه له قارون او له نمروده

ژوندونه څنگه تنگ دي گلابي قالب کي سولې

نو روحه څنگه ولاړلې له دې نازک وجوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژېړ کميسي جينۍ ولي راته خاندې

ژوند مي ستا د کميسه په شانتي نه دی

چي رنګونه يې ځلا کوي پړکيږي

نه يې منځ کي د خالونو رڼاګاني

نه يې پټې آيني منځ کي ځليږي

ژېړ کميسي جينۍ پورته دي ټيکری

لکه ژوند داسي وه غاړي ته در لويږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو ته وبایللې ښه نو ته پرې غور وکه
ما سودا بایله او تا خپل خرېدار و بایللی

د وطن هره منظره له ساندو ساندو ډکه
سحر په وير راځي ماښام یې خمار و بایللی

زموږ د زړونو د هوس دروازې بندي سولې
زموږ خیالونو د خوښۍ انتظار و بایللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت ژوند سړی اړ کي چي ځان پرېږدي
ځيني وخت به دي د نه وجود ارمان وي

ما دسوال لاس هر سړي ته اوږد کئ بيا هم
راته را نه کئ هيڅا هم په اخلاص لاس

ځيني پيښي بيخي هيڅ له خياله نه ځي
بعضي وخت سړی له ځانه په ضرور يي

ضرورت بيخي د نه سړي اولاد دئ
د هرچا در ټکولو ته دې اړ کـــــــي

احتياجه ټول وطن کي بل څوک نه وو
ضرورته تا زمــــــا گريوان پيدا کئ

بدرنگ ژوند او تنگ دستي او بلها زور
زما د اوس وخت لومړني انډيوالان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا په ځان پسې د ځان به څه در څخه غواړو
دوعا به مو د مينې، د لالي يا د هيواد وي

ورځه مينې بلا څړيکو مې زړه راته نيولی
ورځه مينې له تا پرته په نورو دردو ښاد يو

زخمونه که دي نه وينو زګېروي که دي خاموش دي
وطنه ستا په څېر يو موږ به چيري؟ بې تا ښاد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که عشق دئ که وطن دئ که مو هیلې ارمانونه
ژوندون د اخيري ارزښت په څېر ليلامو و

موږ نه خرسوو عشق, ملگرتیا, انسانیت
له هر څه نه ړومبی ځانونه ډېر ليلامو و

څه ماتي حوصلې دي څه ناهیلي غوندي زړونه
هېواد دئ که لالی دئ په یوه مي زړه ټول نه دئ

د لویو هیلو سرته رسېدلو اومید خلاص دئ
چي زړه مو ترې راټول کې دا هم زموږ دپاره ښه دئ

راکړی درد مو مه زیاتوه خیر کې اخلې نه
ناراضه به سې ټوله د زړه زور اوبه اوبه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښارونو کي چوپتیا ده پاتحه پکښي شروع
رواني ویني څاڅي له مذهبه له مکتبه

کابل به مسلمان او کله هم د چا سیال نه کي
چي ځوک ورته راپاڅي له مذهبه له مکتبه

نه يې خواخوږۍ سته او نه يې د خفگان سړی
د کابل ویني او زما اوښکي ارزانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د زړه د دربدو څخه ببربږم

ساه مي بنده ده او نه يې سم ايستلای
خدای سته څه راته پېښ سوې يا پېښېږي
زړه کي زر رنګه خبري راولاړي
له دنيا څخه مي ولي کرکه کيږي

زه په ځان کي په عذاب يمه زوريږم
زه د زړه د دربدلو څه ببربږم

خدای سته څه ګيلې ولي يې کومه
هره هېله ولي بيا در يادومه
خدايه هره شړل سوې دوا مي ولي
ستا تر دره وړمه بيرته يې راوړمه

خدايه زه مي په وجود کي نه ځايېږم
زه د زړه د دربدلو څه ببربږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مو یو دئ پکښې ډېري هیلي پاتي
په یو قبر کي بلا مړي پراته دي

یو ښکلی خو سلام د مسنجر د لاري وکئ
زاری کومه خواست کوم آخیر مسلماني ده

هیله کوم پرې موږدئ چي خپل ځانونه هېر کو
ماتي حوصلې دي زړونه ټول د وینو ډک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دئ جنگ مردگو ټوله فاجعه بده يې داس
د ښکلو د ځهرو څه يې خندا لوټلې ده

زموږ مردار خواره دي لا تر اوسه په اخته
جګړه مرداره کله کوم وخت چا ګټلې ده

د حورو اوازي دي او پر دغو اوازو
څو کاله د وطن زلمکو سا بايللې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مرګ مو غوښتئ ستا به پېرزوينه پر موږ نه وه
چي ژوند مو غوښتئ هيڅ دليل يې نه پيدا کېدئ

ما خپله خپل د مړو هيلو پاتا و ځان ته ورکړه
ما خپله خپل مړ سوی وجود خپل پر وږو وړئ

کوم درد و چي علاج يې ستا ليده نه وه ګبينه
کوم سوز و چي اواز يې تاته نه دررسېدئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي موړ ورته لېږلي یا مو کړي دي پر ښکلو
زرګونه سلامونه بې جوابه پاته دي

نو ستا له ږنګه وروسته بې خبرو وم خو اوس بیا
د زړه غوښتني سر پر سر بې تابه پاته دي

موږ څه خپلي غوښتني ستا دپاره کړلې خاوري
نو ته خو هم یو څوک راکه چي غم مي لږ راسپک کي

حساب به ورکوي د پښتنو ملک دئ اوس خیر دئ
تسبو ته دي شیخ جوړ د مات رباب د تار زمبک کي

ژوند ته مي په یو ځل درېدلو کړله خوله ستړې
ښکلي هم د لاري منځ کي چاته درېدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ لکه د ګل غوندي هر موسم کي بېل رنګ يو
شيخ سره تسبېح وايو ډم سره ګډا کوو

خوشحالی لره وړې بهانې غواړو
و غرو ته د دردونو مو تکيه ده لګولې

هر څه رانه په داسي بيه مه اخله خاونده
چي بيي يې کمزوري انسانيت ادا کولې

تا ونه خندل ناهيلی سومه پاته
تا مي خدای ته کړې دوا کړه مسترده

ته بيخې تر اندازې زيات ښايسته وې
زه هم مينه کي وتلی وم له حده

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وجود د تنهایۍ وه سر ته ناست وو
یو وجود وو چې دنیا ور سره تلله

بندګان وو موږ غوښتني ستا پره نه کړې
ته خو خدای وې تا دعا را ردوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ماښام وو چې موږ نه درته ژړله
کوم سهار وو چې غوښتنې تکرار نه وې

څومره توېې سوې خو نه سولې قبولې
بل علت وو؟ که مو وینې د کار نه وې؟

د ژوندون په هره بېله ثانیه کې
زموږ مقتولې هیلې بلکل د شمار نه وې

سخت وې نه پوهېږم ولې مې کولې
زړه ارام او مرگ ته ولې تیار نه وې؟

ښه صحیح ده پخوا هر رقم چې وې خو
زه قسم خورمه چې دوغونه خوار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي ټولولئ سې؟
يه ټوټه ټوټه جامه

لږ همت د تلو راکه
پښې دي ښکلوم ګامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند تېر سو په ارمان یې د لیدلو د کتو
ما قبر ته ور تا کئ د حسینو په لاسو

زما وینه هدیه بوله په شان د اسماعیل
ما سر نذر منلی قرباني د پښتنو

وګړي یې مړه سوې دي یا ساه وي یې زندۍ
سکوت دئ هدیرې هم دي په مثل د ښارو

یو قبر کې مو ښخي کړې لکونه پیغلي هیلي
په یو تکبیر مو وکړې جنازې د ارمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې سوله غوښتې وه له خدایه څه په لوړه بیه
شر خوښونکي دي د جنګ پر قیمت غور وکي

نه د خپل ځان سو نه د ژوند او نه د بلي میني
نور دي نو زړه د غنمرنګ پر قیمت غور وکي

له خوبه د نازک لالي قربان چي مزاحم دئ
د سترګو د کونجونو د سورخیو تاب یې نسته

سلام مي ورلیږلی دئ خو وخت باندي وتلی
څویم ځل دئ چي ګورم میسنجر جواب یې نسته

نو خدایه زه به کومه یوه مخ ته در ته کښېږدم
په زړه کي هیلي دونه دي چي هیڅ حساب یې نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ موده کېږي يم داسي زه شکمن سم فکر من سم
چي دعا ده که ښرا ده چا چي ژوند راته غوښتلئ

لا دي تل کي گېله گرځي لا دي هيله سته چي راسي
زه حيران يمه چي زړه لا لالی نه دئ پېژندلئ

که خدای دوه انتخابونه ماته دې دنيا کي راکي
يو مي ته ور څخه غوښتې او وطن مي يادولئ

هر ساعت کي شندل کېږم ما خپل ځان پر تا سپارلئ
ما که هر څومره کوای سوه ځان مي نه راټولولئ

ټوله شپه له درده وېښ وم د جانان وو د وطن غم
ملا جانه لږ کرار سه اوس دستي سوم خوبولئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد ښاد ته :

أستاده د ماښام په تاریکیو کي ورکېږم
استاده د ابشار په څېر ګړنګ ته ور بهېږم
استاده د یوه آفت نه بل ته پنا وړمه
استاده د بلا نه د دېو غېږه کي پوټېږم

استاده عذابونه هر ساعت تجربه کېږي
استاده قیامتونه دي چي هره ورځ تېرېږي
استاده نه مي ذهن نه مي سد ورته رسېږي
أستاده لاري ټولي نا مالوم لور ته غزېږي

استاده هر نیم ګړی ارمان سترګو ته ولاړ دئ
استاده یو ناکامه داستان سترګو ته ولاړ دئ
استاده د انسان پر شرافت مي شک پیدا سي
استاده یو بې وسه انسان سترګو ته ولاړ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده له عفته څه يې ويني دي پاشناکي
استاده د وطن مور اوښکي څوک کي ورته پاکي؟
استاده د رنګونو د جهان رنګ سور بخن دئ
استاده درد دئ غم دئ او څه څړیکي دي بې باکي

استاده هره هيله دلته زر ځلي مړه سوې
استاده جنازي د ارمانونو پر وږو وړو
استاده دا تابوت د دې ناچيزه دعا ګانو
استاده دا مردودي به د ځان سره تر څو وړو

استاده ژوند د کومو کومو ټکو ترجمه ده؟
استاده زندګي دغه بې خونده تجربه ده؟
استاده تقدس د خدای ته دوه لاسي سلام دئ
استاده موږ که وایو او کنه زړو کي ګيله ده

استاده ځان او نورو ته به څومره دروغ وايو
استاده په کاذبو وعدو ژوند اومينه پايو
استاده نظرانه د بدبختی څه ور ادا کو
دا سر که يې په کار وي سر ننه ورځې دا يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده دنیا بس دغه د ترس او بیري فلم
استاده موږ به هیلو ته هیڅ نه پکښي رسیږو؟
استاده د دې فلم خاتمه بې خونده نه ده ؟
استاده آن خیالونو کي اخیر نا کامه کیږو

استاده درد تر کومي کچي ښکاري په کوم حد کي
استاده زړه دئ ستړی سو په چغو په بغارو
استاده کوم یو ږغ به مو تاثیر وکي احد کي
استاده زده مو نه دئ چل د بل رنګه کوکارو

دا څنګه نا ممکنه ناممکنه تقدیر غواړې
نو زړه په کومه هیله دي کرار کمه چي ژاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بيا بيا راکتو څه دي زرګونه وار مننه
هغه سي پاته نه يم لکه څه رنګه چي ولاړې

جميله د دېوانو بسترې کي ور څه ټولي
خالقه وه کابل لره د قاف شاپېرۍ راوړې

دې ښار کي اورېدلو ته غوږونه پاته نه وه
دردونه د وطن به نو په کومه ژبه ژباړې

مکمل به سم زړګيه
بس دئ يو ځلي که راسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړيکه نه پاتېږي
ضرورته که ادا سې

ستا به څه و سي حسينه
يو ساعت له که زما سې

هره لار کي دريدلی گوندي ته ور باندي راسې
هر يو پل مي تعقيب کړی گوندي تاته مي نيژدې کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتل قتل کړم او ولاړ ئ زه له دردہ څه تاوېږم
خون بها مي ور بخښلې خو چي سر می را څه پرې کي

زنکدن دئ ژبه ماته هیڅ مي خوله کي نه جوړېږي
لږ توفیق خاونده ورکه چي حرف پره یې د نامې کي

بس هر ښکلی چي ووینو درېږو مینېږو
د خدای د نعمتونو نا شکري کله کوو

د هر چا سره خوا کي د هغه په شاني اوسو
د ډم جانان په خوا کي ملایي کله کوو

د خدای ښکلی تخلیق پېژنوئ مه مسلمانانو
پردې څه دي چي پټي تجلې کي د خالق

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه هر یوه کتونکي ته کوه مسکا لالیه
مخلوق کي به ژوندۍ د عشق جذبې کي د خالق

ما چي زړه لیلام ته ورکئ
چا بړغ ونه کئ چي زما دئ

په خوله نه وایي خو بیا هم
ګیله من خدایه له تا دئ

زما امید خپل خدای ته دئ نو هر څوک چي یې وژني
جرات به یې لري چي هیلي مړې کي د خالق

--

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ځل چي میسج وکې، کېدای سي چي زه نه یم
دا ځلي ریشتیا وایم، د زړه یمه زړګیه

دې دنیا کي هر سړي جانان غمخوار پیدا کئ
څوک چي دي یواځي ولید، زه یمه زړګیه

تېره ورځ دي چڼ پر نیمایي باندي پرېښی
څنګه به اوس ووایم، چي ښه یمه زړګیه

چي زایل یې د حسین حسن زوال کئ
ما د هر حسین په ښو کي ور حلال کئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وېنه د وطن کاڼو ته ورکئ
پرې ښایسته یې د نازکي زني خال کئ

منگوټې ترې جوړ کئ گران افغانستان ته
د وجود خاوره مې ختټه د کلال کئ

د هډوکو څخه کار د نېزې واخلئ
او د پوسته څه مې جوړ د توري ډال کئ

قرباني مې کئ چې یو زه قرباني سم
نو کېدای سي چې راضي مو ذوالجلال کئ

نه مو د ظاهر نه د باطن کیسه صحیح ده
مات یو په وجود باندي د زړونو په رقم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښه يوه ختمه نه وي بله راپيدا سي
ژوند مو گرځېدلی د خوبونو په رقم

موږ که د شهيد عشق و سر ته دعا وکړله
ته دي هم د حسن جنازه نوره در پورته که

پلاره! ځنگه به ژوندی سمه درپاتي

زه د ژوند په واقعاتو کې راگير يم

ځانغوښتنه کې د نورو وجود وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په داسي موجوداتو کې راګیر

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
په هوا کې لګیدلی د مرګ شور دی
هري خواته مې ژوندي مړي پراته دي
په انسان کې لا هغه فرعوني اور دی

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
هیولا مې په وجود کې تنګه شوې
هغه نشته چې وه چا لره ژوندی وم
د خیالو نړۍ مې ړنګه بنګه شوې

پلاره! څنګه به ژوندی شمه درپاتي
څوک مې نشته چاته حال نه شم ویلای
زه انسان یم اخیري حد ته راغلی
په وجود کې دومره درد نه شم زغملای

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
ارمانونه مې يو بل پسي رالويږي
هيله کله هم د ژوند لپاره نه ده
زندگي به د خوبو لپاره کيږي

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
تت څراغ يم بې لمبې يم بې رڼا يم
مصنوعي مسکا په شونډو گرځومه
د وجود د هري برخي نه جلا يم

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
زه د خپل روح مړ وجود پر وږو وړمه
يوه ورځ به دغه بار له وږو کوز کړم
يوه ورځ به دغه پيتی هم ايږدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
مخاطب مې د وینا لپاره نشته
د یارانو په دې ډک محفل کې بیا هم
کوم رازدار سړی زما لپاره نشته

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
زندگی ته بهانه کله جوړیږي
تیر ایستل به د خپل ځان کوم تر کومه
دا وجود به مې ترخو پوري پاتیږي

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
لا ترخو پوري به غوښې ځان خورمه
لا ترخو پوري مې مړ وجود د ځان مې
په دې خپل ستومان ځان کې گرځومه

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وجود کې په خپل ځان باندي راتنګ یم

څه په دې دنیا کې لار دبقا نسته

زه د ټول دنیا په بدو باندي رنګ یم

پلاره! څنګه به ژوندی سمه در پاتي

خطر پیښ دلته عزت ته ګام په ګام دی

د رشتیا وینا جرأت په چا کې نسته

هرسړی دلته غلام ابن الغلام دی

د هیلو هدیره وه; ما بې وسه ور کتل
د درد لاره اوږده وه; ما بې وسه ورکتل

لذت وو که خوښي وه; تا را نه کړه اجازه
مستي وه که نشه وه، ما بې وسه ورکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ونه کړه له تانه؛ په سبب د ګستاخۍ
په زړه کې مې ګېله وه؛ ما بې وسه ورکتل

يو قبر کې مو ښخې کړې لکونه پېغلې هيلې
په يو تکبير مو وکړې جنازې د ارمانو

مور څه وغواړو؟ خدايه مور به کومه هيله دوا کو
په څه پسې چې زړه تړو بس مه يې رانه اخله

که هر څه راکوې نو ته يې خپله راته راکه
که هر څه رانه اخلې نو خو ته يې رانه اخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وجود زما دزندګۍ خاورین مزار نه وو
ژوند لکه مغروره ښکلی هیڅاته ایسار نه وو

زه چې چا غوښتمه ما د هغه پروا نه ساتل
ما چې څوک غوښتلی هغه ماته انتظار نه وو

مورې نه وړو د مجلسه څخه زړونه سلامت
پیسې چې څوک بازار ته وړي سودا باندي کوي

-______________________________

د ښکلو له درباره په خالي لاسونو راغلو
اوس ته یې ته هم ښکلی یې چې څه به دي جواب وي

-______________________________

مورې د حسینو بې روخي لیدلې
سګرېټ وژونکي دي خو نه یې پرېږدو

-______________________________

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگی څه وو د خیالونو خاتمه وو
ژوندون څه وو خو د هیلو قتل گا وه

ستا د مخ په هیله پاییدو او اوس نو
نه ته هغه وې نه ستا د مخ رڼا وه

استاد: نورالله ښاد ته:

ژوند استاده د بودا مجسمه ده
په زرگونه انسانان ورته ټیټیږي
هر څوک غواړي چې نژدې ورلره ورشي
او د هیچا سره خوا کې نه اوسیږي
د هر چا نه یې قد څو چنده اوچت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیچا لاس یې ګریوان ته نه رسیږي

ژوند استاده یو نیم ګړی غوندي فلم
یو نیم وخت د خوشحالی یو څو سحنې دي
یو نیم وخت د ژړیدلو کړیدلو
د خپل ځان د ازیت د خوند شیبې دي
ژوند د نورو د خوښی او د ځان زور
ژند په ځان باندي رشخند دی مسخرې دي

ژوند استاده ستا د یو ساعت لیکچر دی
یو نیم وخت پکي خوښي وي او خندا وي
یو نیم وخت وي خیال ټولګي کې شندل شوی
او محدوده مو همدغه سي دنیا وي
ژوند یو نیم وختي بیخي له چا پردی وي
ژوند یو نیم وخت خو بیخي له چا جلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند استاده د مغرور ښکولي ياري ده

چې روان وي پښه نيولی نه دريږي

چې دي کله ورنه زړه موړ شي نو بيا خو

يو ساعت يې لکه کال هسي تيريږي

ژوند له مانه مرور او زه له ژونده

زه په ده او دی په بل پسي زوريږي

ژوند استاده نا مالومه شان صحرا ده

انسانان پکي روان دي او ورکيږي

پل چې واخلې شاته وګورې څه نه وي

پل دي سم دلاسه تا پسي ورانيږي

ژوند يو جبر دی په ما دی تپل شوی

ته که و غواړي که نه غواړې نو کيږي

ژوند استاده د عطار لالا دوکان دی

توږل شوی نرګسي رنګ ګل ګلاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خوشبو نه يې نور خلګ مزه واخلي

زما په ژوند باندي د بل سړي حساب دی

ستا و شور لره به نور خلګ ګډېږي

ژوند خو هیڅ نه دی که دی درد د رباب دی

ژوند استاده یو بدرنګه غوندي خوب دی

تخریب شوې یې بڼه د تکرار ده

ژوند بیخي له چانه پورته له چا ښکته

ژوند د غره د ټيټو پورته غوندي لار ده

ژوند د خیال د سوداګانو ښاریه ده

ژوند زما او د جانان تر منځ لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

-______________________________

ژوند ته مې په يو ځل درېدلو کړله خوله ستړې
ښکلي هم د لارې منځ کې چاته درېدلي دي؟

-______________________________

استاد محمود اياز ته :

دلته نور د رڼا تت دئ
دلته مړ انسايت دئ
دلته يو د بل بېزاره
دلته جوړ خدايه قيامت دئ
دلته هره هيله مړه ده
دلته مات هر يو قامت دئ
د دې خلگو غرور دومره
له خدايانو نه اوچت دئ

دلته هر حسن خاموش دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص د هر ښکلي د نازه
دا زموږ د وطن حال دئ
يه زما محمود ايازه

زړگی کونډ سو مينه مړه سوه
ضمير خلاص سو د وجدانه
دلته روح له ژونده تللې
ساه وتلې له انسانه
دلته يو صفت د خدای ج دئ
رحم نسته له رحمانه
دنيا مړې سترگې درگورې
زما بدنام افغانستانه

دلته هيله د خير نسته
له انجامه تر اغازه
دا زموږ د وطن حال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه زما محمود ايازه

څه کافره خاموشي ده

هر يو ذهن مو رکود دئ

د ولاړ بتانو ښار دئ

بې خوځښه مو وجود دئ

هر څاکښه يې فرعون

هر په ځان غټ يې نمرود دئ

اور يې ختم لمبه ولاړه

دا د سوي وجود دود دئ

نه څه وايي نه څه اوري

که اياز دئ که محمود دئ

پر څهرو باندي مو ګوره

ترهېدلی شان جمود دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه د زړه له درده او له څړیکو څه خبر نه دئ
زړه که زړه درلودلای نو به دومره دردېدلای نه

زما مړی پر خره یوس‌ئ د لحد تر غاړي پوري
په ما باندي درنې نه کئ ورېې د انسانانو

شکولای بې د یو بل نه په ژوند د بدن غوښې
که چیرته وای په لاس کي فیصلې د انسانانو

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله یادېده
هغه هم وخت وو در پسې چي اوښتې سترگي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وخت وو چي غرور مو غرونو نه ماتوئ
دا نو هم وخت دئ چي د شرمه څه وړو مړې سترګي

چي اوس به هم انسان د انسان درد دوا کوي
وه زړه ته مي هيڅ نه لوېږي په زړه کي خواخوږي

نې فرض وسيله او نې سنت سلام جواب کوئ
د دې دور د ښکلو وه بس دا مسلماني

-

لاليه زړه په کومه اندازه باندي خوږيږي
لاليه په څه حد کو عذابونه د وجدان

موږ نه وايو سندري د وطن د ازادۍ
نور پريږدؤئ چي پاته سي غلام افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد محبت ته:

استاده ژوند ژوند نه دئ ژوند عذاب دئ ژوند وبال دئ
استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذوالجلال دئ

استاده اندامونه مي زما نه دي پردي دي
استاده د وجدان جواب مي هيڅ نه سم کولای
استاده د دنيا د عذابونو منځ کي ګېر يم
استاده د وطن خاوري ته نه سم ور کتلای
استاده شونډي قلف دي په څهرو خبري کېږي
استاده د الفاظو ټکي نه سمه ويلای
استاده ته خبر يې په دې دومره لو دنيا کي
و خپلي زندګۍ ته دليل نه سم جوړولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده ته خبر يې ټول وطن کي داسي حال دئ
استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

استاده درک کواى سې پر موږ کوم عذاب تېرېږي
استاده له زخمونو څه مو سرې ويني بهېږي
استاده خپل پر پوهه مو لعنت ويلی هم دئ
چي هر څو توافق وکمه نه ور سره کېږي
استاده د خدايې دعوېدار اوس هم ځای ځای ناست دي
استاده د وطن ناموس ليلام دئ ليلامېږي
استاده دغه خاوره به بيا غيږه کي ځای راکي؟
استاده زموږ وجود به څنگه نه ترې نه شرمېږي
استاده د دې خاوري زړه کي څه بلا کيسې دي
استاده چي خوله نه لري نو څومره به زورېږي

استاده زموږ واکمن څوک دئ موسی دئ که دجال دئ؟
استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده مسلط پر موږ څه بل رقم آفت دئ

استاده چي څه ووايي د کوم سړي جرأت دئ

استاده د انسان پر انسانيت مي شک پيدا سي

استاده شرف څه دئ او دا څنگه شرافت دئ

استاده اوسنی انسان ريشتيا خنځير طبيت دئ

استاده دا نو څه دي دا نو اوس زما کرامت دئ

موږ نه پيژنو څوک چي مو موذن دئ او بلال دئ

استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

ښکلي دي اوس را نه گيله نه کوي

نه زه هغسې يم نه زړه هغه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر مرګه ورسته څه را څه پاتېږي په میراث کې
یوه کونده مېرمن او څو میراتي پېغلې هیلې

اوس دا راته معلومه سوه له تا نه وروسته درده
چې داسې تجربې سته چې چا نه دي ازمیلې

ژړې ارمانونه مې بې ساه وجود ته ګورې
پېغلې پېغلې هېلې مې و مړه جسد ته ژاړې

موږ هېله د خیر وکړله له هرې فاجعې
د ډمې ضرورت وو و هر چا ته نژدېکت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې ته څه را پاته سوه مورې کمي خوا ته ولاړ سو
دا دنیا د دې ده آخرت خو د هغو دئ

ژوند دومره ارزښت نه لري څومره چي يې ښيو
مرگ څه دئ خو بس همدا تصوير زمورې د کړو دئ

په راتلو دي زه د ځانه سره راوړم
چي ته ولاړې بيا نو دی په خپله نه وو

نه په ساندو نه سندرو رابيدار کړل
د دې ښار ولس په داسي خوب بيده وو

څه خبري يې په سترگو کي راټولي
څه ارمان يې وو چي پاته يې پر زړه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه سپینو مرمرینو نازنینو څوک مو غواړي
افسوس راته دریږي حورو ستاسو پر نصیب

یوبیوړل ټیکري د پښتنو پیغلو د سره څه
اې د جنت حورو ستاسو سرو اوسپینو غاړو

څه ګیله به وکو مورږ د نوو مینانو
مورږ په لویه بړیره خپل بایللي زړه ته ژاړو

مورږ ته که څوک راکي حق چي یو ور پکښې وغواړئ
ژوند به انتخاب نه کو جانان وطن به غواړو

پرې مورږدئ چي حق د خپل خالق د ژوند ادا کو
یه د جنتو پر دېوالو باندي ولاړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر حسين دومره بدنام دئ
درېداى ور سره نه سو

تا هم نه منل رام نه وي
تېر دي حسن سولو ښه سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ نه ور سره کېږي

خليفه دي خدايه بيا ځل

د قابيل پر لار روان دئ

شرافت ور څخه محوه

رنګ روغن يې د انسان دئ

که څهري دي محوه سوې

د رنګ رنګ رنګ حيوانانو

سپي غوايي را زرغون سوې

په څهره د انسانانو

ته يې کبر نور زوال کي

يه قاهره يه قهاره

انساني خدايان کړه ختم

لايزاله ذوالجلاله

يو ځل بيا را خپور ماتم دئ

ابو جهل دئ ختلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کعبې څپېڅلي بام ته

غواړي محوه انسانيت کړي

خلگو ټولو غوږ نيولی

د شيطان نوي پېغام ته

نه څوک وايي څه نه اوري

دجال اوږد کميس اغوستی

تېر ايستنه د امت کړي

سر راپورته که غمخوره

يه محموده يه احمده

ستا امت له لاري باسي

محمده محمده

شيطان سپور په سپينه اسپه

تول د خير او شر يې لاس کي

د قيامت په شاني گوري

اندرون د انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجال پورته کښته ځغلي

په مستۍ او خوښۍ سر دئ

زموږ هيڅ په وس کي نه دي

هيڅ مو نه کيږي د لاسه

اسراپيله شپېلۍ پو که

عيسی نور نو بالا راسه

دروند استاد نورالله ښاد ته:

استاده عجيبه گنگس حالت دئ نه پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زوربږم

استاده انساني شرف په څه کي دئ او څه دئ؟

استاده انسانيت تعريفېدلای سي که نه سي؟

استاده پستي حد لري که وي نو بيا تر کومه؟

استاده که انسان کي انسانيت وي نو بيا څه سي؟

استاده ژوندون څه دئ او قيمت يې ولي جګ دئ؟

استاده ارزښت څه دئ د جګړې او ولي وه سي؟

استاده هېواد مخکي دئ که ژوند د انسانانو؟

استاده پر هيواد دي ګلالي انسانآن مړه سي؟

استاده زه انسان يم د انسان خلاف جنګيږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زوربږم

استاده تياره اصل ده که اصل يې رڼا ده؟

استاده ښه تر مخه که بدي مخ ته پيدا ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده د فاني انسان غوښتني ابدي دي؟

استاده ژوند مو اصل دئ که اصل مو فنا ده؟

استاده د عدم وجود پخپله یو وجود دئ؟

استاده عدم هم د ژوند یو برخه یوه خوا ده؟

استاده په پردۍ هستۍ خطا یو نه پوهیږو؟

استاده جنګ پرې موږ کوو خو دا دنیا د چا ده؟

استاده د خیال هیڅ یوې ګوشې ته نه رسیږم

استاده څو پوښتني دي چي ډیر ورته زوریږم

استاده آدم مخکي دئ که مخکي ترې مذهب دئ؟

استاده د نیکیو د تللو معیار څه دئ؟

استاده مینه څه ده او د څه نه پیدا کیږي؟

استاده نو د میني مرکز ذهن دئ که زړه دئ؟

استاده مینه مخکي ده که حسن ترې لمړی دئ؟

استاده مرګی حق دئ خو یو څو ورځي ژوند ښه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده زه د ژوند په ګډوډیو کي ورکېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

استاده جنګ پر څه دئ او پر څه څه باندي کېږي؟

استاده د چا ژوند اخستل حق د یو چا کېږي؟

استاده انسانان جګړه کوي د څه دپاره؟

جنګ خپله یو هدف دئ که وه بل هدف ته کېږي؟

استاده زما په اند مینه په یو ځل کتو نه ده

استاده مینه هم له بیا کتو نه پیدا کېږي

استاده ضرورت څه دئ د لاري د ټاکلو؟

چي لاري کله ډېري سي سړی پکښي ورکېږي

استاده زه د زړه عقل په منځ کي حیرانېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده تاریخ څه دئ بېله دې ځان تېر ایستنه

استاده موږ له خپل قاتله هم کړې مننه

استاده پښتو څه ده غیرت څه دئ خرتوبې ده

استاده جګړه څه ده د بدذاته کس خواري ده

استاده ستا د سترګو نه قربان سمه حیران یم

زه خر یم که سړی یم که غویی یم که انسان یم

موږ لکه د ګل غوندې، هر موسم کې بېل رنګ یو
شیخ سره تسبېح وایو ، ډم سره ګډا کوو

خاوري ایره کیږو به مړ وجود به نه لرو
شمعې غوندې ځان سوزو اور کوو رڼا کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازک جانان زړسوی
خدایه ستا مهرباني

زما په یو نظر کتو
ازار وسو د لالي

زموږ ژوند دي سي تمام
ستا دي پاته سي ځواني

زما ابرو زما عزت
ستا د یو نظر قیمت

د شهوت خیالي ارضا
دا تعریف دئ د جنت؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما و نه ليدئ دليل
د انسان د شرافت

ژوندون څه دئ ښېله دې
يا احتياج يا ضرورت

موږ رټلي د تاريخ
دغه دئ زموږ حقيقت

ما اوف ونه کـئ ته تلې
تو پر دې مينه لعنت

يويشتمه پېړۍ او
د پښتون قام جهالت

مجلس ډک دئ د پردو
د يار دا بې وخته ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د چا سوې زه د چا
په موږ څه وکړه قسمت

زما په مرگ به سي تمام
ستا د نه راتلو علت

ابوجهل دعوه دار
د کعبې د امامت

نه کابل ښار کي پردي
او نه ستا پر باړخو خط

دلته هر ذهن مردود
دلته هر فکر غلت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد کوو که ښه کوو
خوښه مو د زړه کوو

ځو در نه روان یو بس
یو نظر کاته کوو

خوی مو د جتانو دئ
نوم د پښتانه کوو

ستا کوڅه کي وخت نا وخت
اوس هم تله را تله کوو

لږ چي یې قیمت ښه سي
ځکه خو رانجه کوو

ستا تشي خندا ته ناست
نور دي نو موږ څه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورِ د سر قاتل ته خپل
خواست د ژوندانه کوو

زړونو ته د هر ښکلي
ګراني لاره نه کوو

د پردو حورو په عشق
پیغلي کونډې د باګرام

نه ته راغلې او نه مرګ
او پر ما سولو ماښام

عشق د بوري کونډې زوی
د هر ښکولي دئ غلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلم خو ته راغلې نو اوس
نر به وي چې واخلي گام

ښايسته زنه دي سېب
اوږدې سترگي دي بادام

د بازار پر هر حسين
موږ ويلی دئ سلام

د انسان قتل جايز
مينه عشق يې دئ حرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتمي ده چي همدا به کرامت د محبت وي
چي ناز د اوبو وړي پر وږو کاڼي پټه خوله

د ژوند مفهوم يواځي د نګار مخ ته کتل دي
سپرلي پسي رژېږي د ګل پاڼي پټه خوله

موږ نه سنجوو ګټه او تاوان د مخکي تلليو
موږ يو د بل پر لار ځو لکه ژاڼي پټه خوله

بيخي ډېر ملامت دئ ما بخښلی دئ خو ولي
بيا هم تېروي وچ ستوني ته ناړي پټه خوله

پر موږ به قضاوت کوي لوستونکي د سبا
راتلونکي ته موږ يود کتاب پاڼي پټه خوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما قسم اخستی یاره, چي ته نه راځې دلېته
ما حانث که په قسم کي , دروغجن مي که خو راسه

زموږ ژوند مجبوریت دئ; نه ترې کېږي نې کوای سو
د بې دینه امام نفل; وي اوږده خو بې اخلاصه

هره لاره چي کړه وي, حتمي نه ده چي وي بده
د باړخو څه کړې لاري, وي د سپيني خولې دپاسه

ستا وه مخ ته په کتو کي,څه خبري زړه ته راغلې
توف لعنت دي وي دربانديې, ای شیطانه اې وسواسه

زما عشق مجبوریت وو, او ستا حسن ستا غرور وو
تاته حسن پاته نه سو, عشق مي ووتئ د لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا سرتېرى يار سنگر ته لېږم
لومړيتوب زما نه زيات يې د هيواد دئ

زموږ مينه به نو ښه پر مختگ وکي
په کتو کي چي د يار دونه فساد دئ

دې کتو کي مي بلا خاطرې غوټه
دې څهره کي مي د تېري ميني ياد دئ

انساني خواخوږي دونه لرم ځان کي
حسن ستا ځي زړه زما پسي برباد دئ

تا دنيا کړله پيدا د چا د رويه
ماته دا وطن د چا په سترگو ښاد دئ

ستا د نوم ذکر زما په نامه کېږي
شيرين حسن پورووړی د فرهاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورېم نسته د رنګيني پېغلي سولي
را البوتی د بدبويه جګړې باد دئ

د هر سپي در ټکولو ته دي اړ کړي
ضرورت بيخي د ډم سړي اولاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار زړه ته سره د غرور نه سو رسېدای
د خوني چي چارچو ټيټ يي نو سر به ټيټوو

زما او ژوند اړيکه د قصاب او سپي اړيکه
نه رحم په قصاب کي وو نه موږ ور څخه تلو

د ژوند د خوند دپاره نمکين حسن په کار دئ
خواږه چي بې نمکه سي په زور يې تېروو

اوږدې سترګي ديار اوږده بادام د دهراوت
په يو باندي دماغ او په بل زړه اراموو

نه يار مو پکښي وليدی نه زړه سو ور څه مني
د يار د کور و مخ ته دا دئ ځو بېرته رآځو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دي وخوري د دښت سپي
بدرنګ مه وړئ زما تابت

زه هندو درته لګيا
ته ولاړ يې لکه بت

سترګي ښکلي دي د خوست
بنګ زموږ د دهراوت

تهمت پيغور دروغ الزام او ظلم
قسم په خداى که پسي سر ګرځوم

په بعضو خلګو پسي سترګي اوړي
په بعضو ښکلو پسي سر ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون چي بې اسري سي خپل وجود پر سړي بار سي
نو سترګي چي بې خوبه سي بانه باندي درانه وي

موږ هر څه په مصرف رسوو نې پرېږدو سبا ته
موږ نه وړو د بازاره څه پیسي وي او که زړه وي

چي وخت اخیري وخت سي زندګي سي ارزښتمنه
سګرټ کي بیا تر نورو اخیري لوګي خواږه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان به مې کولی خو ارمان به يې را نه غلئ
غربت دومره وهلي وې زما تيري خاتيرې

زه اړ ومه و بل ته زما بل ته احتياج وو
که ټوله نه وې داسي وې زما ډېري خاتيرې

زه نه ساتم ياداشت د تېري سوي سحني څکه
زه غواړم چي کړم ستا سره ستا هيري خاتيرې

ژوند که زما غوندي بدرنگه وي نو تېر دي سي
مرگ که د يار په شاني ښکلی وي نو را دي سي

لږ څه خوښي که زموږ برخه وي نو را يې که
زموږ خوښي که ستا په ښه درځي نو ستا دي سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه یار ته د کتو قیمتي وخت په دې کي تېر سو
زه نورو ته ورگورمه چي څوک راته راگوري

د خالق در کي به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لږ شاني دي سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوگی دي د امکان تر حده کم سي

ښنو ته يې د سپينو اننگو سرخي را کښته سي
کله چي د سپينو قدمو په سر ولاړ يي گل

اوس د طبيت د ظلم دا اندازه وه گورئ
لمر سره شبنم ځي او تر شا ورپسي ژاړي گل

(c) ketabton.com: The Digital Library

عدل به وسي؟ امکان يې کم دی
قاتل روان دی، د قاضي کور ته

ژوند که رضا دی؟ خوښه مي نه ده
که داسي نه وي، تسليم يم زور ته

په کومو سترګو؛ نظر دروکم
څوک ورکتای سي؟ د سترګو تور ته

څومره چي ستر وي؛ چيغي يې نه وي
د شپي چوپتيا يا؛ د درياب شور ته

د ځان ښودونکو؛ ځانته پام نه دی
هومره توريږي؛ دود چي ځي پورته

يو نظر وکه؛ د ناز په سترګو
ستا د ښايست د؛ خريدار لور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق د اثراتو حدود دومره زورور دي
د خپل يار د نامه په کليمه کي خرابيږي

په سترګو کي ولاړ ډنډونه مه پريدئ د اوښکو
اوبه پاته د زرو په کوزه کي خرابيږي

د لوی فکر خاوند ته به تر ډيره د نوم ياد وي
صحرا کي پل ژوندی وي خو کوڅه کي خرابيږي

دا زموږ ذهن کي وهم دی که داسي حقيقت دی
ځهري مو ښايسته دي آينه کي خرابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خير چي غواړي له تهمته ځان سنډه مه
د لاري پر سر درختو باندي پروت د سړک گرد يي

ښايستو باندي لاسونه اړول د ظلم حد دی
نو سترگي په درنيږي خير که هر څومره سپک گرد يي

زموږ پر څهرو نه ښکاري که خاوري وي که دوړي
نازکو سره بد ښکاري که هر څو نازک گرد يي

د داسو ورځو موږ شاهد حال نه سو شاهده
د ښکلو د څهرو په شان له زړونو يې ورک گرد يي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی د غوښي دئ پیوند به واخلي
مګر داغونه يې ضرور پاتيږي

غریبي ښه ده خو بیا دا سخته ده
په شته دنیا کي چي مجبور پاتيږي

زه د سپي په شاني نه در څخه ځمه
اخيري هيلي ته هم نه پوره کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپله ککرۍ ستا تر قامته کړه را ټيټه
ما زما و ستا له منځه خپل ځان و يستئ جانانه

ولاړه زمانه به مو تر سترګو تېرېدله
موټر کي و سپاره کس ته دنيا ښکاري روانه

که ژوند کوې نو سل ځله به لويږې پورته کيږې
ګلابه پر بې ځله خره سورلي نه وي اسانه

زما ژړا تاثير څنګه پر وه نه کئ حيران يم
دا واوره دي نو ولي خپل په څېر نه کړه بارانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډېرو ارمانونه بيخي ډير وي او لوړ هم وي
د بعضو ارمانونه بيا يواځي يو سړی وي

چي زه درته ونه ګورم ته ماته ايسار نه سې
نه ته به ښايسته يې نه مين درباندي دی وي

ظالم حسن ته موږ په کتو هسي کئ ځان ستړی
يتيم پردي خيرات ته ورځ نهره تيره کړه

د چا چي آن په خيال کي د راتللو سړی نه وو
هغه سړي بيګا شپه تر سحره تيره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي هوښيار سي مرغه بيا مبتلي په دام سره
څومره چي بې عقل سې نو ژوند کوه ارام سره

وړي هوسونه مو د هر حسن خواهش کوې
وړی سپی نو څه گوري حلال لا د حرام سره

هر څو که لويدلی يې خو بيا هم همت لوړ ساته
زر ځلي پاتيږي پل خو بيا هم ځي د گام سره

د ورستي کال مي ورستی غوندي شيبې دي

ژوند مو هم دئ ورستي حد ته رسيدلی

زه ده ځانه څه په څو چنده را تيت يم

ځان مي نه دئ لا هم قد ته رسيدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکچرونه مو نيم ياد دي نيم هير کړي

ستا څهره مو لا په ذهن کي انځور ده

لا دا يو سوال مو استاذه بې جوابه

ما ژوند هست کئ که ژوند ماته وجود راکئ

د شهرت وږي دي دا پښتنه حل کي

چي اياز محمود مشهور کئ که مشهور محمود اياز کئ

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شيبې دي

ستا ليکچري به نور ختمي وي استاذه

خو پښتني بيخي ډيري لا ينحل دي

فکر مخته دئ که مخته تجربه ده

او احساس زموږ د څه نه پيدا کيږي

د کلياتو او جزياتو ترکيبونه

ضرورت څه دئ چي جوړ کړو تري خيالونه

تخيل مو ولي بره ځي اسمان ته

نالېدلي غونډي ووينو خوبونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شیبې دي
لا تر اوسه ذهن ډک دئ د پښتنو
شیبې ولي تکرارېږي نه که ګورې
مځکه ګرځي هر څه بیا بیا نه را ځرخي؟
خوب د ژوند که ژوند د خوب انعکاسونه
مینه ولي او د څه نه پیدا کېږي
زړه تنګون چاته په کوم سبب رسیږي
هري ورزې ته مو هیله د خوښۍ وې
او د تیر وخت کوو ولي اوس غوښتنه

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شیبې دي
نه به بیا صنف کي لانجه وکم چي جګ سم
نه بیا ستا د خبرو منځ ته دانګم
خو پښتنه کول ما کي یو مرض دئ
رابطي له مرګه ورسته ولي شکیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړیکه خو ماده نه ده چې مړه سي

او ددې ستر حقیقت نه څوک ډاریږي

وخت گردش د سیارو دئ که کوم بل څه

او که سي دا سیارې بې حرکت

زموږ ژوند زموږ ځواني هم پاته کیږي

د ورستي کال مو ورستۍ غوندي شیبې دي

خو کیدای سي چې ژوند هم یوه ورز داسي

لکه زموږ څلور کلنه دوره پای سي

بعضي بعضي خاطرې به مي در یادي

زه به نه یم ته به پوسټ کوې پوهیږم

ډیر که نه وي لږ به حتما در یادیږم

ستا پر ذهن به هغه شیبه در گرځي

زما وستا د تضاد سوال او جوابونه

درند استاذ نورالله ښباد مخاطب دئ ده ته لیکل سوی دئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ مي ستوني ته راغلی؛ يو ځل بيا دي نامه اخلم
هر تهمت پرېږدم روان يم؛ اخيري غوندي الزام دئ

زه په خپل ځان کي ورک سوی؛ زه په خپل ذات کي بيرېږم
خاموشي چي وي ځنګل کي؛ ويرونکی شان ارام دئ

ستا تر دره يم راغلی ؛ د ګناه ثواب بې ياده
سپي ته يو رنګه حساب دي؛ که حلال دئ که حرام دئ

موږ چي ژوند کوو کوو يې؛ پر ګردش خوږونکې مځکه
دا دئ بيا هم يم ناهيلی؛ دا دئ بيا هغه ماښام دئ

څه پښتنه د حالاتو؟ څه په درد به د وطن وي
څه بلعکس ماملـه ده؛ جت باچا او شپون امام دئ

زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که نه يې ژوند روان دئ ته که يې هم سا چليږي
که يو کاڼی پکښې ډوب سي او که نه وي سند بهيږي

خدای په کوم ځګي کي نسته خدای په کوم ځګي کي هست دئ
غم په کوم ځای کي پيدا دئ غم په کوم ځای کي وسيږي

ژوند مي کريږو باندي پيل کئ حقيقت يې رامالوم وو
اوس يې ګنګ سوم حقيقت کي اوس مي سد نه ور رسيږي

زه که نه يم بيا به بل يې بل که نه وي بيا به بل وي
د ساحل د غاړي ريګ دئ د چپو سره بدليږي

لار که خره ته وي مالومه انسانان هم ورپسې وي
څوک چي نورو پسي نه ځي لکه پل به پاته کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام خنجر ځیګر د اسمان پرې کړ
د ناکامه سرې هیلې ترې روانې

ژوند په هر سړي بلا بلا کانې کړي
نو و غره ته د ختو لارې وې ګرانې

د یار غیږه هم یو څو شیبې خوږه وې
د سند غیږ کې څه ټکرې وخورې کانې

بوډاتوب کې دنیا ټوله ځان خوړل دي
په ډسکو کې نڅاګرې غواړي ځوانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ پرېږده نڅاګرې چي موږ خوند در څخه واخلو
روان يو وخت اخير دئ او پر موږ باندي سحر دئ

ته رېغ راته را وکه زما خاوري به در آ کي
زما پر خپله مينه آن تر دې حده باور دئ

نو څه ضرورت هره ورځ چي لاس کم ورته لپه
هغه زما په حال باندي تر ما لا هم خبر دئ

ليلام دئ ستا د ميني بهانه د پاتي نسته
قيمار ته مي راوړی که مي ځان دئ که مي سر دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کومه ځان تیر باسم
درد مسکا کي پټومه
خپله خپل د ځان د تندي
په خوارہ انداز کي مرمه
خودي وژنم ستا په پښو کي
تقدس لیلاموم‌ه
زما ځانه بخښه غواړم
تا په کم قیمت پلورمه

ژوند کومه ځان تیر باسم
روحا مات جوړ په قامت یم
د لمر مخي ته دعا ده
زه نیمگړی عبادت یم
د سجدي پرته پره کیږم
هدیره کي جماعت یم
زما ځانه بخښه غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بیخي در ملامت یم

ژوند کومه ځان تیر باسم
د آدم په روح قسم خورم
نه مي ځان چیرته پیدا کړ
نه د بل په درد او غم خورم
د انسان شرف مي داو کړ
د هوس شهوت ماتم خورم
خپل وجود باندي لګیا یم
خپل وجود پر هر قدم خورم
زما ځانه بخښنه غواړم
که به لږ هم دا ستا غم خورم

ژوند کومه ځان تیر باسم
په تیاره کي ځان پریدمه
ټول خوښي د ژوند دي ستا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه همدغسې ښه يمه

وخت مې پښې راته تړلي

لار د تيښتې لټومه

زما مينې زما ميرمنې

لياقت دې نه لرمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مه پوښته چي ولي ستا په خوا کي يمه غلی
ښکاره ده چي په ورانه هديره کي به چوپتيا وي

خپل فکر دي تل دنګ ساته خپل خيال دي تل اوچت
د لوړو غرو پر څوکه به تر ډير وخته رڼا وي

قربان دي سم لږ خيال مي ساته ډير درد مي ليدلی
زړې پاڼي توييږي که هم لږ غوندي هوا وي

را څه غيږه دي راکه او په خوږ درد کي مي نغاړه
دا ستا د لږ ګنا عذاب دي هم ګراني پر ما وي

زه نه پريدم چي بيا يې شبنم غيږه کي شپه وکي
ګلاب شکوم پريږدم يې نه روا که نا روا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته مه کیږه د نورو سره اوسه
په صحرا کي پل تر ډیره نه پاتیږي

جار را ړنګه سه مزغی دي لږ را مات که
لو ځپه د ساهل غاړي ته ټیټیږي

زړه به ښه درڅخه صبر سي اهاړ دئ
او خولې دي په مخ ماتي کیږي

ژوند نو ولي د ژوند نوم ځانته ټاکلی
او مرګ ولي بیا د مرګ په نوم یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تګ باندي ګلابه تیاره کیږم
په لویدلو د لمر هره شپه ماښام سي

څه ترخه شیبه خواږه درد کي رانغاړي
په مسکا چي اخیري حد کي ناکام سي

محبت دئ سر چپه کاني پکښي کي
چي باچا به احتیاج د خپل غلام سي

زه یې ځکه نامه نه اخلم په شونډو
هسي نه چي د ملګرو منځ کي خام سي

د آدم لوري دغه قیمت دي بس دئ
یو عزت لرم چي دا مي در لیلام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دي مات سمه قربان ژونده کوم دي
کتابو کي ارزښتمني پاڼي کات وي

دنيا دوه څيزه ده يا خو د يار مخ دئ
يا يوائي عبادت څنګ د جمات وي

محبت به مو د سر نيت او شروع وي
زندګي به مو اخير اخير رکات وي

زما زړه پاک دئ نو ځکه بتان ساتي
ميخانه کي نه کعبه کي سمنات وي

د شمال سره دي زلفي کج وخم سوې
خيال کوي نه لطافت کي احتيات وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا همداسي راکتل او زما تنده
وچ وانبه خو بهانه غواړي و اور ته

ځه! در تېیټ به سم سجده به درته وکم
خدای مي مه جوړېږه لږ خو سه راپورته

دا دئ نن هم بیا زړه شیبه تکرار سوه
دا دئ نن بیا هم ناکامه ځمه کور ته

یو سړی د کمه وخته ورته ناست دئ
نیمه شپه ده د سپوږمی د پیغام لور ته

د ساهل کاڼي په غېږ کي د یو بل دي
په ارامه باندي غوږ دي د سند شور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ځلي پاڅیږم ښه مي نور وژني
ستا یاد مي په ټول وجود کي زور وژني

زه که هرڅه یم خو غورزوه مي مه
هر څومره مرداري اوبه اور وژني

ما مي د خپل ذات تیاره کي غلی که
شپه د کایناتو څخه شور وژني

څه میني اخستئ دئ څه ستا تندي
بل طرف خبري یې د کور وژني

شپه یې تیره کړې تهمت نه اخلي
ګل په زوړند سر باندي پیغور وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وسو چي چاته مي په کوم نظر کتلې دي
لا هم تردا اوسه مي د زړه په خوا کي غلې دي

ژوند ته مي په يو ځل دريدلو کړله سترې خوله
ښکلې هم د لاري منځ کي چاته ديدلې دي

ته وايه په کوم مجلس کي ما ځان در بدنام نه کئ
ووايه چي ستا خبري ولي ما شميرلې دي

زه نور رانړيږم حوصله مي ختمه سوې ده
تيز باد کي هميش غتې او لوی درختي ختلې دي

غيږ کي دي دمه راکه چي سترې درته راغلمه
کله پښتنو ميلمانه هم له وره شړلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بار بار مي غوښتنه خدای ج نه پريښوده
تږوله اميدونه مي زاړه ښـــــــــکاري

ژوند لکه چې ښکاري داسې هم نه دئ
لوی غرونه د لرې نه واړه ښکاري

ماته ستا څهره ولاړه سترګو ته
ډير ترې ته هر سراب اوبه ښکاري

تاته د درتللو امکان ختم دئ
ژوند ته له تا پرته لاره نه ښکاري

ستا د بارخوګانو ژوروالی څه
وې به نيمګړتيا خو بيخي ښه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهوت اخستئ؛ څه امتحان دئ
نرئ جامې دي؛ نرى باران دئ

زړه به خوږیږي؛ زړه دئ مين دئ
حسن کي ورک دئ؛ درد يې د ځان دئ

هلک جينۍ ته؛ ګلاب نيولى
او بيا په ځوړند؛ سر ترې روان دئ

يو چا زړګى دئ؛ ليلام ته وړى
څوک يې اخستو ته؛ حق حيران دئ

اميل شکولى؛ ښايستې د غاړې
کور ماته ګوري؛ په ما تاوان دئ

شاهد په کټ کي؛ په خندا پروت دئ
دا ورته ژاړي؛ زړه يې پريشان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library